

- w każdym razie stwierdzenie nieważności art. 2–4 tej decyzji w zakresie, w jakim przepisy te a) nakazują odzyskanie pomocy od podmiotów innych, niż adresaci „decyzji o zwolnieniu z podatku nadwyżki zysków” określonej w zaskarżonej decyzji oraz b) nakazują odzyskanie kwoty równej zwolnieniu podatkowemu beneficjentowi, nie pozostawiając Belgii możliwości uwzględnienia dokonanej przez inne organy podatkowe korekty finansowej w górę;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie, przekroczenia uprawnień i braku odpowiedniego uzasadnienia, ponieważ decyzja Komisji z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie zastosowanego przez Królestwo Belgii systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z podatku nadwyżki zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) stwierdza istnienie pomocy państwa.
2. Zarzut drugi dotyczy naruszenia art. 107 TFUE i obowiązku uzasadnienia oraz oczywistego błędu w ocenie, ponieważ zaskarżona decyzja kwalifikuje rzekomy system pomocy jako środek selektywny.
3. Zarzut trzeci dotyczy naruszenia art. 107 TFUE i oczywistego błędu w ocenie, ponieważ zaskarżona decyzja potwierdza, że ten rzekomy system pomocy stanowi źródło korzyści.
4. Zarzut czwarty dotyczy naruszenia art. 107 TFUE, naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań, oczywistego błędu w ocenie, przekroczenia uprawnień i naruszenia obowiązku uzasadnienia, ponieważ zaskarżona decyzja nakazuje Belgii odzyskanie pomocy.

Skarga wniesiona w dniu 1 lipca 2016 r. – adp Gauselmann/EUIPO (MULTI FRUITS)

(Sprawa T-355/16)

(2016/C 296/51)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: adp Gauselmann GmbH (Espelkamp, Niemcy) (przedstawiciel: Rechtsanwältin P. Koch Moreno)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny znak towarowy Unii Europejskiej „MULTI FRUITS” – zgłoszenie nr 13 646 542

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 kwietnia 2016 r. w sprawie R 1043/2015-5

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie podstaw zaskarżenia i stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie 7 ust. 1 lit. b) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009;
- Naruszenie 7 ust. 1 lit. c) w związku z art. 7 ust. 2 rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 5 lipca 2016 r. – Punch Powertrain/Komisja**(Sprawa T-357/16)**

(2016/C 296/52)

*Język postępowania: niderlandzki***Strony**

Strona skarżąca: Punch Powertrain (przedstawiciele: adwokaci H. Viaene, B. Hoorelbeke, D. Gillet i F. Verhaegen)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie, że skarga o stwierdzenie nieważności jest dopuszczalna;
- stwierdzenie nieważności opublikowanej na stronie internetowej Komisji Europejskiej w dniu 4 maja 2016 r. decyzji Komisji Europejskiej SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie wdrożonego przez Belgię systemu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z podatku nadwyżek zysku;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589⁽¹⁾, art. 107 ust. 1 TFUE i art. 296 TFUE, polegającego na tym, że Komisja błędnie zakwalifikowała sporny środek jako system pomocy.
 - Komisja narusza art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589 i art. 107 ust. 1 TFUE, gdyż błędnie kwalifikuje sporny środek jako system pomocy. Sporna pomoc nie może zostać przyznana wyłącznie na podstawie art. 185 § 2 lit. b) Wetboek van inkomstenbelastingen van 1992 (ustawy o podatku dochodowym z 1992 r.), lecz wymaga dalszych środków wykonawczych do zastosowania tego przepisu.
 - Komisja narusza art. 296 TFUE, ponieważ przedstawione przez nią uzasadnienie jest wewnętrznie sprzeczne. Sprzeczność ta polega na tym, że przy ocenie kryterium selektywności Komisja nie wyjaśniła, dlaczego stoi na stanowisku, że podstawą indywidualnych interpretacji podatkowych nie był bezpośrednio art. 185 § 2 lit. b) Wetboek van inkomstenbelastingen van 1992, mimo że przy ocenie istnienia systemu pomocy przyjmuje, że wskazany przepis nie wymaga dalszych środków wykonawczych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia art. 107 ust. 1 TFUE i wynikającego z art. 296 TFUE obowiązku uzasadnienia, polegającego na tym, że Komisja nie oceniła prawidłowo istnienia korzyści.